

2024/1799

10.7.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1799

af 13. juni 2024

om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 ⁽⁴⁾ forfølger målet om at forbedre det indre markeds funktion og samtidig opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og øget cirkularitet i økonomien. I forbindelse med den grønne omstilling forfølger nærværende direktiv målet om at forbedre det indre markeds funktion og samtidig fremme et mere bæredygtigt forbrug og supplerer dermed det mål, der forfølges med direktiv (EU) 2019/771.
- (2) For at nå disse mål og navnlig for at lette den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og konkurrencen mellem reparatører af varer, som forbrugere køber på det indre marked, er det nødvendigt at fastsætte ensartede regler, der fremmer reparation af varer, som forbrugere har købt, inden for og ud over sælgerens ansvar i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Medlemsstaterne har allerede indført eller overvejer at indføre regler, der fremmer reparation og genbrug af varer, som forbrugere har købt, uden for sælgerens eksisterende ansvar i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Forskellige bindende nationale regler på dette område udgør faktiske eller potentielle hindringer for det indre markeds funktion og påvirker grænseoverskridende transaktioner mellem erhvervsdrivende, der opererer på dette marked, negativt. Disse erhvervsdrivende kan være nødt til at tilpasse deres tjenester for at overholde de forskellige obligatoriske nationale regler og kan stå over for yderligere transaktionsomkostninger for at opnå den nødvendige juridiske rådgivning om kravene i lovgivningen i den medlemsstat, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted, som er gældende i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽⁵⁾, og de kan være nødt til at tilpasse deres aftaler om levering af reparationstjenester i overensstemmelse hermed. Dette vil især berøre små og mellemstore virksomheder, som udgør hovedparten af reparationsektoren. Fragmentering af lovgivningen kan også have en negativ indvirkning på forbrugernes tillid til grænseoverskridende reparation på grund af usikkerhed om faktorer, der er vigtige for beslutningen om at reparere varer.
- (3) For at mindske for tidlig afhændelse af stadig brugbare varer, som forbrugere har købt, og for at tilskynde forbrugerne til at bruge deres varer længere, er det nødvendigt at styrke bestemmelserne om reparation af varer, så forbrugerne kan opnå en prisoverkommelig reparation fra deres valgte leverandør af reparationstjenester. Reparation bør resultere i et bæredygtigt forbrug, da det sandsynligvis vil generere mindre affald som følge af kasserede varer, mindre efterspørgsel efter ressourcer, herunder energi, som skyldes fremstillings- og salgsprocessen for nye varer, der

⁽¹⁾ EUT C 293 af 18.8.2023, s. 77.

⁽²⁾ EUT C, C/2023/1330, 22.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj>.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.5.2024.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

erstatte mangelfulde varer, samt færre drivhusgasemissioner. Dette direktiv fremmer bæredygtigt forbrug med henblik på at opnå fordele for miljøet ved at fremme en livscyklus for varer, der omfatter genbrug, reparation og istandsættelse, og skaber samtidig fordele for forbrugerne ved at undgå omkostninger i forbindelse med nye indkøb på kort sigt.

- (4) Forbrugernes adfærd består af en lang række aspekter. I valget mellem reparation og erhvervelse af en ny vare spiller beslutningskriterier såsom prisbillighed, holdbarhed, reparationstjenestens tilgængelighed og nærhed og den tid, som en reparation tager, en vigtig rolle. Forskellige hindringer kan også afholde forbrugerne fra at vælge reparation. Dette direktiv har til formål at tackle nogle af disse hindringer.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 ⁽⁶⁾ fastsætter navnlig krav på udbudssiden, der forfølger målet om et mere bæredygtigt produkt-design i produktionsfasen. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/825 ⁽⁷⁾ fastsætter krav på efterspørgselssiden, der sikrer bedre information om varers holdbarhed og reparationsmuligheder på salgsstedet, hvilket bør sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede bæredygtige købsbeslutninger. Nærværende direktiv har til formål at supplere disse krav på udbuds- og efterspørgselssiden ved at fremme reparation og genbrug i eftersalgfasen uden for sælgerens ansvar. Desuden bør direktiv (EU) 2019/771 ændres for at fremme reparation inden for sælgerens ansvar. Nærværende direktiv forfølger således inden for rammerne af den europæiske grønne pagt målene om at fremme et mere bæredygtigt forbrug, en cirkulær økonomi og den grønne omstilling.
- (6) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes frihed til at regulere andre aspekter af kontrakter om levering af reparationstjenester end dem, der er harmoniseret ved EU-retten. Dette direktiv bør ikke berøre hverken medlemsstaternes frihed til at regulere aspekter af generel aftaleret såsom regler om indgåelse, gyldighed, ugyldighed og virkninger af aftaler, herunder konsekvenserne af at ophæve en aftale, for så vidt de ikke er reguleret i dette direktiv, eller retten til erstatning. Dette direktiv bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 ⁽⁸⁾, navnlig i tilfælde af en sikkerhedsbegrundet tilbagekaldelse af produkter.
- (7) Medlemsstaterne bør, hvor det er foreneligt med forpligtelserne i dette direktiv og anden gældende EU-ret, fortsat frit kunne opretholde eller indføre bestemmelser om andre aspekter vedrørende fremme af reparation af varer, som kan supplere reglerne i dette direktiv, f.eks. i forbindelse med handelsmæssige garantier, eksistensen af reparations-servicecentre eller finansielle incitamenter til reparation.
- (8) For at udnytte fordelene ved dette direktiv fuldt ud bør det finde anvendelse på alle varer. Bestemmelserne vedrørende forpligtelserne til at reparere og oplyse som anført i dette direktiv bør dog kun finde anvendelse på varer, for hvilke der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter.
- (9) Kravene om reparationsmuligheder bør omfatte alle krav i henhold til EU-retsakter, som sikrer, at varer kan repareres, herunder, men ikke begrænset til, krav i henhold til den ramme for miljøvenligt design, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1781, for at dække en bred vifte af varer samt den fremtidige udvikling på andre områder af EU-retten.
- (10) Reparatører skal give forbrugerne nøgleoplysninger om deres reparationstjenester. For at fremme forbrugerens frie valg af, hvem der skal reparere dennes varer, og hjælpe med at identificere og vælge egnede reparationstjenester bør reparatører på frivillig basis kunne anvende det standardiserede europæiske reparationsoplysningsskema i bilag I til dette direktiv. Det europæiske reparationsoplysningsskema bør indeholde de nøgleparametre, der påvirker

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/825 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for så vidt angår styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling gennem bedre beskyttelse mod urimelig praksis og gennem bedre oplysning (EUT L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF og Rådets direktiv 87/357/EØF (EUT L 135 af 23.5.2023, s. 1).

forbrugernes beslutninger vedrørende reparation, såsom defektens art, prisen og den tid, som det vil tage reparatøren at gennemføre reparationen. Hvis reparatøren tilbyder yderligere tjenester såsom transport, bør de enkelte omkostninger ved disse ydelser angives. Oplysninger i det europæiske reparationsoplysningsskema bør gives til forbrugerne på en klar og forståelig måde og i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 ⁽⁹⁾. Det europæiske reparationsoplysningsskema kan gøre det muligt for forbrugerne at vurdere og let sammenligne reparationstjenester, herunder alternative reparationstilbud, og lette leveringen af oplysninger om reparationstjenester, navnlig for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Reparatorer vil opnå større retssikkerhed, idet de ved at anvende og udfylde det europæiske reparationsoplysningsskema korrekt vil blive anset for at opfylde deres retlige forpligtelser, navnlig hvad angår levering af visse oplysninger forud for aftaleindgåelsen i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁰⁾. En standardiseret præsentation af nøgleoplysninger ved hjælp af det europæiske reparationsoplysningsskema vil forbedre klarheden og gennemsigtigheden og bidrage til at øge forbrugernes tillid til reparationstjenester.

- (11) Hvis reparatøren udleverer det europæiske reparationsoplysningsskema, bør dette ske inden for en rimelig tid, som bør svare til den kortest mulige periode efter anmodningen, og inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester. Hvis det europæiske reparationsoplysningsskema ikke udleveres, bør forbrugeren også kunne at indgå en aftale om levering af reparationstjenester med en reparatør i henhold til oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er givet på anden vis i overensstemmelse med direktiv 2011/83/EU.
- (12) Det europæiske reparationsoplysningsskema bør udleveres gratis. Der er imidlertid situationer, hvor en reparatør er nødt til at udføre en fejlfindingstjeneste, dvs. undersøge varerne for at fastslå defektens art eller reparationstypen. I sådanne tilfælde bør reparatøren kunne anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger, som reparatøren afholder, herunder løn- eller transportomkostninger. I overensstemmelse med oplysningerne forud for aftaleindgåelsen og andre krav, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU, bør reparatøren informere forbrugeren om sådanne omkostninger, inden forbrugeren anmoder om en fejlfindingstjeneste og inden udlevering af det europæiske reparationsoplysningsskema. Forbrugerne bør kunne afholde sig fra at anmode om en fejlfindingstjeneste, hvis de mener, at omkostningerne ved fejlfindingstjenesten er for høje. Hvis forbrugeren vælger at få varen repareret, bør reparatøren kunne trække sådanne omkostninger fra reparationsprisen. Dette berører ikke medlemsstaternes regler om obligatorisk fradrag af sådanne omkostninger. Fradraget kan meddeles via det europæiske reparationsoplysningsskema.
- (13) Reparatorer bør ikke ændre de reparationsbetingelser, som de giver i det europæiske reparationsoplysningsskema, herunder prisen for reparation, i en periode på mindst 30 kalenderdage. Reparatøren og forbrugeren bør dog kunne aftale en længere periode. Dette vil sikre, at forbrugerne får tilstrækkelig tid til at sammenligne forskellige reparationstilbud. Hvis en aftale om levering af reparationstjenester indgås på grundlag af det europæiske reparationsoplysningsskema, bør de oplysninger om reparationsbetingelser og pris, der er indeholdt i dette skema, udgøre en integreret del af aftalen om levering af reparationstjenester og dermed definere reparatørens forpligtelser i henhold til denne aftale. Manglende overholdelse af disse kontraktlige forpligtelser reguleres af gældende national ret.
- (14) Hvis en reparatør beslutter at stille det europæiske reparationsoplysningsskema til rådighed, og forbrugeren accepterer de deri fastsatte betingelser, bør reparatøren være forpligtet til at reparere. Medlemsstaterne bør sørge for forholdsmæssige og effektive afhjælpende foranstaltninger for forbrugere, hvis reparatøren ikke udfører reparationstjenesten, efter at forbrugeren har accepteret det europæiske reparationsoplysningsskema. Sådanne afhjælpende foranstaltninger kan omfatte godtgørelse af de omkostninger, der er betalt for fejlfindingstjenesten.
- (15) Direktiv (EU) 2019/771 pålægger sælgere en forpligtelse til at reparere varer i tilfælde af en defekt, der eksisterede på det tidspunkt, hvor varen blev leveret, og som viser sig inden for ansvarsperioden. Når denne forpligtelse ikke finder anvendelse, kasseres et stort antal defekte, men ellers stadig brugbare varer for tidligt. For at tilskynde forbrugerne til at få varer repareret i sådanne situationer bør nærværende direktiv pålægge fabrikanten en forpligtelse til efter

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

anmodning fra forbrugeren at reparere varer, som er omfattet af krav om reparationsmuligheder i henhold til EU-retsakter, da de er adressater for disse krav om reparationsmuligheder. Denne forpligtelse bør gælde for fabrikanter, der er etableret både i og uden for Unionen, for så vidt angår varer, der markedsføres i Unionen. Desuden bør nærværende direktiv ikke sætte spørgsmålstegn ved fabrikanterens økonomiske valgfrihed til at ophøre med at fremstille en vare, uden at dette berører forpligtelsen til at levere reservedele og værktøjer i henhold til EU-retten, hvor det er relevant.

- (16) Da den reparationsforpligtelse, der pålægges fabrikanter i henhold til dette direktiv, omfatter defekter, der ikke skyldes, at varen ikke er i overensstemmelse med en købsaftale, bør fabrikanter kunne yde reparation til en pris, som forbrugeren betaler, eller gratis. Opkrævning af en pris bør tilskynde fabrikanter til at udvikle bæredygtige forretningsmodeller, herunder levering af reparationstjenester. En sådan pris kan f.eks. tage hensyn til arbejdskraftomkostninger, omkostninger til reservedele, omkostninger til drift af reparationsfaciliteten og en sædvanlig fortjenstmargen. Prisen bør være rimelig, hvilket betyder, at den bør fastsættes på en sådan måde, at forbrugerne ikke bevidst afskrækkes fra at drage fordel af fabrikanternes reparationsforpligtelse. Prisen og betingelserne for reparation bør fastsættes i en aftale mellem forbrugeren og fabrikanten, og forbrugeren bør fortsat frit kunne beslutte, om denne pris og disse betingelser er acceptable. Nødvendigheden af en sådan aftale og konkurrencepresset fra andre reparatører bør tilskynde fabrikanter, der er forpligtet til at reparere, til at holde prisen acceptabel for forbrugeren. Reparationsforpligtelsen kan også opfyldes gratis, hvis defekten er dækket af en handelsmæssig garanti, f.eks. i forbindelse med varernes garanterede holdbarhed. For at tilskynde forbrugerne til at få deres varer repareret uden for den lovbestemte garanti bør fabrikanter, mens reparationen pågår, kunne tilbyde lån af en sammenlignelig vare, som forventes returneret, når forbrugeren modtager den reparerede vare.
- (17) Det vil være en fordel, hvis reparationen kan udføres så tæt på forbrugeren som muligt for at undgå unødvendige forsendelsesomkostninger og emissioner. Fabrikanter og, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører bør kunne opfylde deres reparationsforpligtelse ved at give reparation i underentreprise, f.eks. hvis de ikke har reparationsinfrastrukturen, eller hvis reparationen kan udføres af en reparatør, der er beliggende tættere på forbrugeren. De bør dog fortsat være ansvarlige for reparationsforpligtelsen.
- (18) I henhold til de krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) 2024/1781 eller gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF⁽¹¹⁾, skal fabrikanter give adgang til reservedele, reparations- og vedligeholdelsesinformationer eller eventuelle reparationsrelaterede softwareværktøjer, firmware eller lignende hjælpemidler. Disse krav sikrer, at reparationen er teknisk gennemførlig, ikke kun for fabrikanten, men også for andre reparatører. Som følge heraf vil reparatørerne og, hvor det er relevant, forbrugerne have adgang til reservedele og reparationsrelaterede oplysninger og værktøjer i overensstemmelse med EU-retsakter, og forbrugerne vil have et bredere udvalg af reparatører eller, hvor det er relevant, mulighed for selv at reparere. Reservedele bør som minimum være tilgængelige i den periode, der er fastsat i EU-retsakter. Fabrikanter, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige for varer, der er omfattet af de retsakter, der er opført i bilag II til nærværende direktiv, uanset om dette sker på baggrund af tilsvarende retlige forpligtelser i henhold til EU-retten eller frivilligt, bør opkræve en rimelig pris, som ikke hindrer adgangen til sådanne reservedele og værktøjer og dermed forhindrer reparation. Som supplement til disse foranstaltninger bør fabrikanterne ikke anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, for hvilke der er fastsat krav om reparationsmuligheder i de EU-retsakter, der er opført i bilag II til nærværende direktiv, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder for at forhindre eller begrænse uautoriseret brug af værker og andre frembringelser, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retsakter og nationale retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁽¹²⁾, 2004/48/EF⁽¹³⁾ og (EU) 2019/790⁽¹⁴⁾. Dette bør derfor fremme konkurrencen og give bedre tjenester og lavere reparationspriser til gavn for forbrugerne.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).

- (19) Erhvervsdrivendes praksis, der får forbrugerne til at tro, at deres varer ikke kan repareres, fordi de tidligere er blevet repareret eller undersøgt af en uafhængig reparatør, ikkeprofessionel reparatør eller slutbrugere, eller falske påstande om, at en sådan reparation eller undersøgelse medfører sikkerhedsrelaterede risici, hvorved forbrugerne vildledes, kan, hvor det er relevant, udgøre urimelig handelspraksis i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁵⁾.
- (20) Reparationsforpligtelsen bør også gælde i tilfælde, hvor fabrikanten er etableret uden for Unionen. For at give forbrugerne mulighed for at henvende sig til en erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, med henblik på opfyldelse af denne forpligtelse, fastsættes der i dette direktiv en række alternative erhvervsdrivende, der skal opfylde fabrikantens reparationsforpligtelse i sådanne tilfælde. Dette bør gøre det muligt for fabrikanter, der er beliggende uden for Unionen, at organisere og opfylde deres reparationsforpligtelse inden for Unionen.
- (21) For at undgå at overbebyrde fabrikanterne og sikre, at de er i stand til at opfylde deres reparationsforpligtelse, bør denne forpligtelse begrænses til de varer, for hvilke og i det omfang eventuelle krav om reparationsmuligheder er fastsat i EU-retsakter. Kravene om reparationsmuligheder forpligter ikke fabrikanterne til at reparere defekte varer, men sikrer, at varerne kan repareres. Eksempler på EU-retsakter, der fastsætter krav om reparationsmuligheder er delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) 2024/1781 eller gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, som skaber en ramme for forbedring af produkters miljømæssige bæredygtighed, eller andre relevante EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542⁽¹⁶⁾. Denne begrænsning af reparationsforpligtelsen bør sikre, at kun varer, der er konstrueret til at kunne repareres, er underlagt en sådan forpligtelse. De relevante krav om reparationsmuligheder omfatter konstruktionskrav, der øger muligheden for at demontere varerne, og en række reservedele, der skal stilles til rådighed i en minimumsperiode. Reparationsforpligtelsen bør svare til omfanget af kravene om reparationsmuligheder, f.eks. kan krav til miljøvenligt design eventuelt kun gælde for visse komponenter i varerne, eller der kan fastsættes en bestemt periode, hvor der skal stilles reservedele til rådighed. Reparationsforpligtelsen i henhold til nærværende direktiv, som giver forbrugeren mulighed for at kræve reparation direkte over for fabrikanten i eftersalgfasen, bør supplere de udbudsrelaterede krav om reparationsmuligheder, der er fastsat i f.eks. forordning (EU) 2024/1781, og dermed fremme forbrugernes efterspørgsel efter reparation.
- (22) Af hensyn til retssikkerheden bør dette direktiv i bilag II opregne EU-retsakter, der indeholder krav om reparationsmuligheder for relevante varekategorier. For at sikre sammenhæng med den fremtidige lovgivningsmæssige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår tilføjelse af EU-retsakter til bilag II til dette direktiv, når der vedtages nye krav om reparationsmuligheder. Kommissionen bør tilføje disse retsakter så hurtigt som muligt og senest 12 måneder efter deres offentliggørelse. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁷⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (23) Selv om dette direktiv pålægger fabrikanten en reparationsforpligtelse, letter det også forbrugernes valg af reparationstjenester fra andre reparatører. Dette valg lettes ved det europæiske reparationsoplysningsskema, som udleveres frivilligt, ikke blot af fabrikanten, men også af andre reparatører såsom sælgeren eller uafhængige reparatører, eller ved at søge via en onlinereparationsplatform. Da forbrugerne vil skulle betale for reparationen, vil de sandsynligvis sammenligne reparationsmulighederne for at vælge de bedst egnede reparationstjenester til deres

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).

⁽¹⁷⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

behov. Det er således sandsynligt, at de henvender sig til uafhængige reparatører i deres nærhed eller til sælgeren, inden de kontakter fabrikanten, som f.eks. kan ligge længere væk, og for hvilke prisen kan være højere på grund af transportomkostningerne.

- (24) I overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/771 bør en fabrikant fritages for reparationsforpligtelsen, hvis reparation er faktuel eller juridisk umulig. Fabrikanten bør derfor ikke kunne afvise reparation af rent økonomiske årsager, såsom omkostningerne til reservedele, eller alene med den begrundelse, at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller, hvor det er relevant, af forbrugeren. Den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv (EU) 2019/771 eller det foregående Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF⁽¹⁸⁾ anvender allerede kriteriet om, hvorvidt reparation er umulig, og de nationale domstole anvender det.
- (25) For at øge forbrugernes bevidsthed om tilgængeligheden af reparation og dermed sandsynligheden herfor bør fabrikanten eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører oplyse forbrugerne ved at stille oplysninger til rådighed om deres reparationsforpligtelse og deres reparationstjenester. Oplysningerne bør som minimum være tilgængelige, så længe reparationsforpligtelsen består, hvilket kan forstås som begyndende fra det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning, og indtil kravene om reparationsmuligheder udløber. Oplysningerne bør angive de varer, der er omfattet af denne forpligtelse, sammen med en forklaring på, at og i hvilket omfang der ydes reparation af disse varer, f.eks. gennem underleverandører. Disse oplysninger bør være lettilgængelige for forbrugeren og gives på en klar og forståelig måde, uden at forbrugeren behøver at anmode herom, og i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i direktiv (EU) 2019/882. Fabrikanten bør frit kunne bestemme, hvordan denne informerer forbrugeren, eksempelvis via et websted på en synlig og fremtrædende måde, via det digitale produktplac eller på salgsstedet, hvis fabrikanten f.eks. er sælger.
- (26) For at tilskynde til reparation bør Kommissionen oprette en europæisk onlineplatform for reparation (»den europæiske onlineplatform«). Den europæiske onlineplatform bør bestå af nationale afsnit, som er baseret på en fælles onlinegrænseflade, og indeholde links til nationale onlineplatforme for reparation (»de nationale onlineplatforme«), der opfylder kriterierne i dette direktiv. Med henblik herpå bør Kommissionen udvikle en fælles onlinegrænseflade til den europæiske onlineplatform. Kommissionen bør også være ansvarlig for at sikre IT-vedligeholdelsen af den fælles onlinegrænseflade og besvare tekniske eller andre forespørgsler fra brugerne vedrørende tilfælde, hvor den europæiske onlineplatform ikke fungerer korrekt. Den europæiske onlineplatform bør være gratis tilgængelig for forbrugerne. Den bør, hvis det er relevant, også kunne have plads til sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller supplerende markedsbaserede instrumenter såsom lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer. Medlemsstaterne bør enten anvende den fælles onlinegrænseflade til oprettelse af deres nationale afsnit på den europæiske onlineplatform eller oprette eller opretholde, hvor det er relevant, nationale onlineplatforme, der opfylder kriterierne i dette direktiv. Når medlemsstaterne anvender den europæiske onlineplatform, bør det overlades til medlemsstaternes skøn, hvordan de udfylder de nationale afsnit, f.eks. ved selvregistrering, import af bulkdata fra eksisterende databaser med reparatørernes samtykke eller ved at gøre registrering betinget af forudgående godkendelse. Hvis medlemsstaterne finder det nødvendigt, bør de kunne fastsætte betingelser for adgang til de nationale afsnit, f.eks. opfyldelse af kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer eller dokumentation for overholdelse af gældende frivillige europæiske eller nationale kvalitetsstandarder for reparation. Sådanne betingelser bør være ikkeforskelsbehandlende og i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstater, der vælger at fastsætte adgangsbestemmelser i deres nationale afsnit, bør have fordel af yderligere seks måneder til at gøre deres nationale afsnit operativt.
- (27) Nogle medlemsstater eller virksomheder har investeret ressourcer i udvikling af nationale onlineplatforme for at fremme reparation. For at undgå at skabe uforholdsmæssig store administrative byrder og give mulighed for passende fleksibilitet bør medlemsstaterne også kunne vælge at opretholde en eksisterende national onlineplatform, der opfylder kravene i dette direktiv. Hvis en medlemsstat opretholder eller opretter en national onlineplatform, bør den ikke være forpligtet til at oprette et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform eller til at udpege nationale kontaktpunkter. Medlemsstaterne bør vælge mellem at oprette et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform eller oprette en national onlineplatform, der opfylder betingelserne i dette direktiv, og underrette

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerbetaling og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).

Kommissionen herom senest den 31. juli 2026. Sådanne nationale onlineplatforme vil være tilgængelige via et link fra den europæiske onlineplatform, hvis de er operationelle senest den 31. juli 2027. Der kan være tale om onlineplatforme, der er private, offentlige eller offentlig-private partnerskaber.

- (28) Den europæiske onlineplatform bør omfatte brugervenlige værktøjer til søgning efter reparatører i hver medlemsstat. Dette vil hjælpe forbrugerne med at vurdere og sammenligne fordelene ved forskellige leverandører af reparationstjenester og derved tilskynde forbrugerne til at vælge reparation. Den europæiske onlineplatform har til formål at lette søgningen efter reparationstjenester i relationer mellem virksomheder og forbrugere for at fremme bæredygtigt forbrug, men medlemsstaterne bør kunne udvide anvendelsesområdet for deres nationale afsnit på den europæiske onlineplatform til også at omfatte sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer.
- (29) Medlemsstaterne bør udpege en repræsentant til at være en del af en ekspertgruppe, der nedsættes af Kommissionen, og som skal rådgive om den europæiske onlineplatforms udformning og funktion med henblik på at lette koordineringen mellem Kommissionen og medlemsstaterne.
- (30) Medlemsstaterne bør også udpege nationale kontaktpunkter, der er ansvarlige for opgaver i forbindelse med forvaltningen af deres nationale afsnit. Nationale kontaktpunkter, der er udpeget af medlemsstaterne, bør, hvor det er relevant, overvåge dataene i det nationale afsnit med henblik på at opdage, identificere og fjerne ugyldige oplysninger i overensstemmelse med EU-retten.
- (31) Kommissionen bør sikre, at den europæiske onlineplatform er lettilgængelig og gratis for forbrugerne. Den europæiske onlineplatform bør give forbrugerne mulighed for at finde passende reparationstjenester til deres defekte varer og, hvor det er relevant, sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer. Forbrugerne bør kunne bruge søgefunktioner til at filtrere på forskellige elementer såsom varekategorier, tilgængelighed af midlertidige erstatningsvarer, kvalitetsindikatorer og eventuelle betingelser for reparation, herunder reparatørens placering og muligheden for grænseoverskridende levering af tjenesteydelser. Den europæiske onlineplatform bør også være tilgængelig for sårbare forbrugere, herunder personer med handicap, i overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende tilgængelighed.
- (32) Søgefunktionen baseret på varer kan henvise til varetypen eller -mærket. Eftersom reparatører ikke kan få kendskab til den konkrete defekt, før der er indgivet en anmodning om reparation, er det tilstrækkeligt, at de på den europæiske onlineplatform giver generelle oplysninger om de vigtigste elementer i deres reparationstjenester for at sætte forbrugerne i stand til at beslutte, om de vil have den pågældende vare repareret, navnlig den gennemsnitlige tid til at foretage reparation, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer, det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på reparation, og tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser. Reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer bør tilskyndes til regelmæssigt at ajourføre deres oplysninger på den europæiske onlineplatform. For at opbygge forbrugernes tillid til de reparationstjenester, der er tilgængelige på den europæiske onlineplatform, bør reparatører kunne påvise, at de overholder visse reparationsstandarder.
- (33) For at gøre det lettere at få adgang til det europæiske reparationsoplysningsskema bør den europæiske onlineplatform give forbrugerne mulighed for direkte at anmode reparatøren om dette skema via den europæiske onlineplatform, hvor reparatøren frivilligt gør dette skema tilgængeligt.
- (34) For at øge forbrugernes bevidsthed om den europæiske onlineplatform bør Kommissionen og medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, f.eks. ved at anføre den europæiske onlineplatform på relaterede nationale websteder eller gennemføre kommunikationskampagner.
- (35) Medlemsstaterne bør sikre, at deres nationale lovgivning, herunder i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, er i fuld overensstemmelse med den grundlæggende ret til fri udveksling af tjenesteydelser og etablering som nedfældet i traktaterne. Dette direktiv berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv (EUT L 173 af 9.7.2018, s. 25).

- (36) Medlemsstaterne bør træffe mindst én foranstaltning til fremme af reparation. Sådanne foranstaltninger kan være af finansiel eller ikkefinansiel karakter. Foranstaltninger af ikkefinansiel karakter kan omfatte oplysningskampagner, støtte til lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer ved hjælp af direkte midler såsom tilvejebringelse af plads til reparationsværksteder eller mødesteder, f.eks. i medborgerhuse eller kulturcentre. Foranstaltninger af finansiel karakter kan f.eks. tage form af reparationsvouchere, reparationsfonde, støtte til eller oprettelse af lokale eller regionale onlineplatforme for reparation, tilrettelæggelse eller finansiering af uddannelsesprogrammer med henblik på at erhverve særlige færdigheder inden for reparation samt skattemæssige foranstaltninger. I forbindelse med skattemæssige foranstaltninger, hvor det er relevant, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med bilag III til Rådets direktiv 2006/112/EF⁽²⁰⁾, hvor det er hensigtsmæssigt, vælge at indføre en nedsat momssats for levering af tjenester til reparation af husholdningsapparater, sko og lædervarer, beklædningsgenstande og linned, herunder reparation og ændring. I den forbindelse kan Kommissionen overveje at fremsætte et forslag om ændring af bilag III til nævnte direktiv, hvis det er relevant. Disse foranstaltninger kan træffes på nationalt, regionalt eller lokalt plan. For at lette udvekslingen af bedste praksis bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om én eller flere foranstaltninger, der er truffet for at fremme reparation. Kommissionen bør gøre oplysninger om sådanne foranstaltninger offentligt tilgængelige.
- (37) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og sikrer, at de håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (38) Kommissionen bør gøre det muligt at udvikle en frivillig europæisk kvalitetsstandard for reparationstjenester, f.eks. ved at tilskynde til og lette frivilligt samarbejde om en standard mellem virksomheder, offentlige myndigheder og andre interessenter, f.eks. uafhængige reparatører eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer, eller ved at udstede en standardiseringsanmodning til de europæiske standardiseringsorganisationer. En europæisk kvalitetsstandard for reparationstjenester kan øge forbrugernes tillid til reparationstjenester i hele Unionen. En sådan standard kan omfatte aspekter, der påvirker forbrugernes beslutninger om reparation, såsom den tid, det tager at foretage reparation, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer, kvalitetsgarantier såsom en handelsmæssig garanti for reparation og tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatører.
- (39) Håndhævelsesbestemmelserne i dette direktiv berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828⁽²¹⁾.
- (40) For at tilskynde forbrugerne til at vælge afhjælpning med henblik på at bringe varer i overensstemmelse inden for sælgerens ansvar og således for at fremme reparation, hvor forbrugeren vælger afhjælpning som beføjelse til at bringe varen i overensstemmelse, bør direktiv (EU) 2019/771 ændres med henblik på at forlænge ansvarsperioden med 12 måneder, som bør lægges til den resterende ansvarsperiode for varen. Denne forlængelse bør gælde én gang. Medlemsstaterne kan dog tilskynde yderligere til reparation ved at fastsætte yderligere forlængelser af sælgerens ansvar, hvis reparation finder sted igen. Medlemsstaterne kan også indføre eller opretholde regler for forlængelse af sælgerens ansvar i tilfælde af reparation i perioder på over 12 måneder. I overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/771 bør sælgeren, hvis forlængelsen af ansvarsperioden finder anvendelse, være ansvarlig for enhver manglende overensstemmelse, der forelå på leveringstidspunktet, og som konstateres inden for varens resterende ansvarsperiode, herunder forlængelsen. Forlængelsen af ansvarsperioden bør ikke berøre forbrugernes rettigheder i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes indførelse eller opretholdelse af bestemmelser, der kun giver mulighed for en længere forlængelse af ansvarsperioden for reparerede dele i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/771. Under hensyntagen til fleksibiliteten i direktiv (EU) 2019/771 bør medlemsstater, der ikke fastsætter faste frister for sælgerens ansvar eller kun fastsætter en forældelsesfrist for beføjelser, sikre, at sælgerens ansvar eller forældelsesfristen for beføjelser i tilfælde af afhjælpning mindst svarer til 2 år og 12 måneder, svarende til den minimumsperiode for sælgerens ansvar, der er fastsat i direktiv (EU) 2019/771, og den korteste forlængelse af denne periode i tilfælde af afhjælpning. Forlængelsen af ansvarsperioden vil tilskynde til bæredygtigt forbrug og bidrage til en cirkulær økonomi.
- (41) For at fremme reparation inden for sælgerens ansvar til gavn for forbrugerne og beskyttelsen af miljøet bør direktiv (EU) 2019/771 ændres yderligere med henblik på at indføre en ny forpligtelse til at oplyse forbrugeren om retten til

⁽²⁰⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 af 25. november 2020 om adgang til anklage af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF (EUT L 409 af 4.12.2020, s. 1).

at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt forlængelse af ansvarsperioden, hvis den pågældende forbruger vælger reparation, og dermed øge bevidstheden om både alternativer og fordelene ved at vælge reparation. Dette oplysningskrav vil tilskynde til bæredygtigt forbrug og bidrage til en cirkulær økonomi.

- (42) For at støtte forbrugerne og tilskynde til reparation kan sælgeren, afhængigt af den relevante varekategoris særlige karakteristika, låne forbrugeren en erstatningsvare, hvis reparationen ikke blev afsluttet inden for en rimelig tid eller uden væsentlig ulempe. Denne erstatningsvare kan også være en istandsat vare. Under alle omstændigheder bør det være gratis for forbrugeren midlertidigt at låne denne erstatningsvare. Desuden bør sælgeren stadig foretage reparationen inden for en rimelig tid. Lån af en vare, mens reparationen står på, kan modvirke væsentlig ulempe for forbrugeren, men ikke berettige en urimeligt lang reparationsperiode. I tilfælde af omlevering som beføjelse og efter anmodning fra forbrugeren kan sælgeren desuden give forbrugeren en istandsat vare.
- (43) For at gøre det muligt at håndhæve reglerne i dette direktiv ved hjælp af gruppesøgsmål er det nødvendigt at ændre bilag I til direktiv (EU) 2020/1828. For at de kompetente myndigheder, der er udpeget af deres medlemsstater, kan samarbejde og koordinere foranstaltninger med hinanden og med Kommissionen for at håndhæve overholdelsen af reglerne i nærværende direktiv, er det nødvendigt at ændre bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 ⁽²²⁾.
- (44) For at give de erhvervsdrivende mulighed for at tilpasse sig bør der indføres overgangsbestemmelser vedrørende anvendelsen af visse artikler i dette direktiv. Ændringen af direktiv (EU) 2019/771 bør kun finde anvendelse på købsaftaler, der indgås efter den 31. juli 2026, for at sikre retssikkerheden og give sælgerne tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de ændrede beføjelser vedrørende afhjælpning og omlevering.
- (45) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²³⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af ét eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (46) Fremme af reparation af varer, som forbrugere køber, med henblik på at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt miljø- og forbrugerbeskyttelsesniveau, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Nye nationale obligatoriske regler, der fremmer bæredygtigt forbrug ved at reparere defekter uden for anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2019/771, vil sandsynligvis variere og føre til fragmentering af det indre marked. Medlemsstaterne kan ikke ændre de fuldt harmoniserede regler om defekter inden for sælgerens ansvar, der er fastsat i direktiv (EU) 2019/771. Målet for nærværende direktiv kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan gennem fuldt harmoniserede fælles regler, der fremmer reparation inden for og uden for sælgerens ansvar som fastsat i direktiv (EU) 2019/771. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (47) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og søger at sikre fuld overholdelse af navnlig artikel 16, 26, 37, 38 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret»). Det bidrager til en forbedring af miljøkvaliteten i overensstemmelse med artikel 37 i chartret ved at fremme bæredygtigt forbrug af varer og derved mindske de negative miljøvirkninger af for tidlig bortskaffelse af stadig brugbare varer. Dette direktiv sikrer fuld overholdelse af artikel 38 om forbrugerbeskyttelse ved at styrke forbrugernes rettigheder i forbindelse med defekter, der opstår eller viser sig uden for sælgerens ansvar i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Det sikrer også respekten for friheden til at oprette og drive egen virksomhed i overensstemmelse med artikel 16 i chartret ved at sikre aftalefriheden og fremme udviklingen af reparations-

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).

⁽²³⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

tjenester i det indre marked. Nærværende direktiv bidrager til integration af personer med handicap i overensstemmelse med artikel 26 i chartret ved at lette adgangen til den europæiske onlineplatform for personer med handicap. Nærværende direktiv har til formål at sikre fuld overholdelse af artikel 47 i chartret om adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol ved hjælp af effektive håndhævelsesmidler —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand, formål og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter fælles regler til styrkelse af bestemmelserne i forbindelse med reparation af varer med henblik på at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt forbruger- og miljøbeskyttelsesniveau.
2. Dette direktiv finder anvendelse på reparation af en vare, som forbrugere har købt, i tilfælde af en defekt ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgerens ansvar i henhold til artikel 10 i direktiv (EU) 2019/771.
3. Artikel 5 og 6 finder kun anvendelse på varer, for hvilke og i det omfang der er fastsat krav om reparationsmuligheder i de EU-retsakter, der er opført i bilag II.
4. Dette direktiv berører ikke direktiv (EU) 2018/958.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forbruger«: forbruger som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv (EU) 2019/771
- 2) »reparatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med vedkommendes erhverv, forretning, håndværk eller profession leverer en reparationstjeneste, herunder fabrikanter og sælgere, der leverer reparationstjenester, og leverandører af reparationstjenester, uanset om de er uafhængige eller tilknyttet sådanne fabrikanter eller sælgere
- 3) »reparation«: reparation som defineret i artikel 2, nr. 20), i forordning (EU) 2024/1781
- 4) »sælger«: sælger som defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv (EU) 2019/771
- 5) »fabrikant«: fabrikant som defineret i artikel 2, nr. 42), i forordning (EU) 2024/1781
- 6) »bemyndiget repræsentant«: bemyndiget repræsentant som defineret i artikel 2, nr. 43), i forordning (EU) 2024/1781
- 7) »importør«: importør som defineret i artikel 2, nr. 44), i forordning (EU) 2024/1781
- 8) »distributør«: distributør som defineret i artikel 2, nr. 45), i forordning (EU) 2024/1781
- 9) »varer«: varer som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv (EU) 2019/771, bortset fra vand, gas og elektricitet
- 10) »istandsættelse«: istandsættelse som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) 2024/1781
- 11) »krav om reparationsmuligheder«: krav i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II, som gør det muligt at reparere en vare, herunder krav om at gøre demontering lettere samt krav vedrørende adgang til reservedele, reparationsrelaterede oplysninger og værktøjer, der kan anvendes på varer eller specifikke komponenter i varer

12) »varigt medium«: varigt medium som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv (EU) 2019/771.

Artikel 3

Harmoniseringsniveau

Medlemsstaterne må ikke i deres nationale lovgivning opretholde eller indføre bestemmelser, der afviger fra dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 4

Europæisk reparationsoplysningsskema

1. Reparatører kan udlevere det europæiske reparationsoplysningsskema, jf. bilag I, til forbrugeren. Det europæiske reparationsoplysningsskema udleveres på et varigt medium og inden for en rimelig tid efter anmodningen, og inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester.

2. Det europæiske reparationsoplysningsskema udleveres gratis.

3. Uanset stk. 2 kan reparatøren, hvis der er behov for en fejlfindingstjeneste, herunder en fysisk undersøgelse eller fjernundersøgelse, for at fastslå defektens art og typen af reparation og for at anslå prisen for reparation, anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger ved denne tjeneste.

Uden at det berører direktiv 2011/83/EU, skal reparatøren oplyse forbrugeren om omkostningerne ved fejlfindings-tjenesten.

4. Det europæiske reparationsoplysningsskema skal indeholde følgende reparationsbetingelser på en klar og forståelig måde:

- a) reparatørens identitet
- b) den fysiske adresse, hvor reparatøren er etableret, samt reparatørens telefonnummer og e-mailadresse og eventuelle andre former for onlinekommunikation, som sætter forbrugeren i stand til på en hurtig, effektiv og tilgængelig måde at kontakte og kommunikere med reparatøren
- c) den vare, der skal repareres
- d) defektens art og den type reparation, der foreslås
- e) prisen eller, hvis prisen ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal beregnes, og maksimumsprisen for reparationen
- f) den tid, der er nødvendig for at gennemføre reparationen
- g) tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer under reparationen og eventuelle omkostninger ved midlertidig omlevering for forbrugeren
- h) det sted, hvor forbrugeren overdrager varen med henblik på reparation
- i) hvor det er relevant, tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatøren, og eventuelle detaljerede omkostninger ved disse ydelser for forbrugeren
- j) gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema
- k) yderligere oplysninger, hvor det er relevant.

5. Reparatøren må ikke ændre de reparationsbetingelser, der er angivet i det europæiske reparationsoplysningsskema, i en periode på 30 kalenderdage fra den dato, hvor dette skema blev udleveret til forbrugeren. Reparatøren og forbrugeren kan aftale en længere gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema. Hvis forbrugeren inden for gyldighedsperioden accepterer de betingelser, der er fastsat i det europæiske reparationsoplysningsskema, forpligtes reparatøren til at udføre reparationstjenesten på disse betingelser.

6. Hvis reparatøren har udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, anses denne for at have opfyldt følgende krav:

- a) oplysningskrav vedrørende de vigtigste egenskaber ved reparationstjenesten som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/83/EU og artikel 22, stk. 1, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽²⁴⁾
- b) oplysningskrav vedrørende reparatørens identitet og kontaktoplysninger som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b) og c), i direktiv 2011/83/EU, artikel 22, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/123/EF og artikel 5, stk. 1, litra a), b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽²⁵⁾
- c) oplysningskrav vedrørende prisen i artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1, litra e), i direktiv 2011/83/EU og artikel 22, stk. 1, litra i), og stk. 3, litra a), i direktiv 2006/123/EF
- d) oplysningskrav vedrørende ordningerne for udførelsen og den tid, det tager at udføre reparationstjenesten, jf. artikel 5, stk. 1, litra d), og artikel 6, stk. 1, litra g), i direktiv 2011/83/EU.

Artikel 5

Reparationsforpligtelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at fabrikanten på forbrugers anmodning reparerer varer, for hvilke og i det omfang der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter som opført i bilag II. Fabrikanten er ikke forpligtet til at reparere sådanne varer, hvis reparation er umulig. Fabrikanten kan give reparation i underentreprise for at opfylde sin reparationsforpligtelse.

2. Reparation i henhold til stk. 1 udføres på følgende betingelser:

- a) den foretages enten gratis eller til en rimelig pris
- b) den skal foretages inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor fabrikanten fysisk er i besiddelse af varen, har modtaget varen eller har fået adgang til varen af forbrugeren
- c) fabrikanten kan låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparationen pågår, og
- d) i tilfælde, hvor reparation er umulig, kan fabrikanten tilbyde forbrugeren en istandsat vare.

3. Hvis den fabrikant, der er forpligtet til at reparere i henhold til stk. 1, er etableret uden for Unionen, opfylder dennes bemyndigede repræsentant i Unionen fabrikantens forpligtelse. Hvis fabrikanten ikke har nogen bemyndiget repræsentant i Unionen, opfylder importøren af den pågældende vare fabrikantens forpligtelse. Hvis der ikke er nogen importør, opfylder distributøren af den pågældende vare fabrikantens forpligtelse. Den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren kan give reparation i underentreprise for at opfylde deres reparationsforpligtelse.

4. Fabrikanter, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige til varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II, skal tilbyde disse reservedele og værktøjer til en rimelig pris, som ikke hindrer reparation.

5. Fabrikanter eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, der er forpligtet til at reparere i henhold til denne artikel, sikrer, at forbrugere via et frit tilgængeligt websted kan få adgang til oplysninger om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

6. Fabrikanter må ikke anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retten og national ret. Fabrikanterne må navnlig ikke hindre, at uafhængige reparatører anvender originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printede reservedele, hvis de er i overensstemmelse med kravene i EU-retten eller national ret såsom krav om produktsikkerhed eller i overensstemmelse med intellektuelle ejendomsrettigheder. Dette stykke berører ikke de specifikke krav i de EU-retsakter, der er opført i bilag II, og berører ikke EU-retten og national ret om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

7. Fabrikanter må ikke afvise at reparere varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II, alene med den begrundelse, at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller af andre personer.

8. Uden at det berører reparationsforpligtelsen i henhold til denne artikel, kan forbrugere søge reparation hos enhver reparatør efter eget valg.

9. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag II ved at ajourføre listen over EU-retsakter, der fastsætter krav om reparationsmuligheder i lyset af den lovgivningsmæssige udvikling. Kommissionen vedtager sådanne delegerede retsakter uden unødigt forsinkelse efter offentliggørelsen af den pågældende EU-retsakt og senest 12 måneder efter en sådan offentliggørelse.

Artikel 6

Oplysninger om reparationsforpligtelse

Medlemsstaterne sikrer, at fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren som minimum i hele varigheden af deres reparationsforpligtelse i henhold til artikel 5 gratis gør oplysninger om deres reparationstjenester tilgængelige på en lettilgængelig, klar og forståelig måde.

Artikel 7

Europæisk onlineplatform for reparation

1. Der oprettes en europæisk onlineplatform for reparation (»den europæiske onlineplatform«) for at gøre det muligt for forbrugerne at finde reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer. Den europæiske onlineplatform skal bestå af de nationale afsnit, der anvender en fælles onlinegrænseflade, og indeholde links til de nationale onlineplatforme for reparation, der er omhandlet i stk. 3 (»de nationale onlineplatforme«).

2. Senest den 31. juli 2027 udvikler Kommissionen den fælles onlinegrænseflade til den europæiske onlineplatform. Denne fælles onlinegrænseflade skal opfylde kravene i stk. 6 og være tilgængelig på alle officielle EU-sprog. Kommissionen sørger derefter for den tekniske vedligeholdelse af den fælles onlinegrænseflade.

3. Medlemsstaterne anvender den fælles onlinegrænseflade, der er omhandlet i stk. 2, til deres nationale afsnit. Medlemsstater, der har mindst én national onlineplatform, uanset om den er offentlig eller privat, som dækker hele deres område og overholder bestemmelserne i stk. 6, er imidlertid ikke forpligtet til at oprette et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform. I stedet skal den europæiske onlineplatform indeholde links til sådanne nationale onlineplatforme. Medlemsstaterne sørger for, at deres nationale onlineplatforme er operationelle senest den 31. juli 2027.

4. Medlemsstaterne kan udvide anvendelsesområdet for deres nationale afsnit på den europæiske onlineplatform eller, hvor det er relevant, deres nationale onlineplatform til ikke kun at omfatte reparatører, men også sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.

5. Det skal være gratis for forbrugerne at benytte de nationale afsnit og nationale onlineplatforme på den europæiske onlineplatform. Registreringen skal være frivillig for reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, og købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.

6. De nationale afsnit, der anvender den fælles onlinegrænseflade, og de nationale onlineplatforme skal:
- a) omfatte søgefunktioner vedrørende varer, reparationstjenesternes beliggenhed, herunder en kortbaseret funktion, grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, reparationsbetingelser, herunder den tid, der er nødvendig for at gennemføre reparationen, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer og det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på reparation, tilgængelighed af og betingelser for tilknyttede tjenesteydelser, herunder fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatører, og gældende europæiske eller nationale kvalitetsstandarder for reparation
 - b) hvor det er relevant, indeholde en søgefunktion til at finde sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer
 - c) gøre det muligt for forbrugerne at anmode om det europæiske reparationsoplysningsskema fra reparatører, der tilbyder dette
 - d) gøre det muligt for reparatører regelmæssigt at ajourføre kontaktoplysninger og tjenester
 - e) give reparatørerne mulighed for at angive, om de overholder gældende EU-kvalitetsstandarder eller nationale kvalitetsstandarder
 - f) muliggøre tilgængelighed via nationale websteder, der er forbundet med den fælles digitale portal, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 ⁽²⁶⁾
 - g) sikre tilgængelighed for personer med handicap, og
 - h) stille kontaktformularer til rådighed for brugerne til indberetning af tekniske problemer i forbindelse med den europæiske onlineplatforms funktion samt unøjagtigheder vedrørende oplysninger fra reparatører og, hvor det er relevant, fra sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.
7. Den europæiske onlineplatform skal gøre det muligt at indsamle andre data end personoplysninger vedrørende de nationale afsnits funktion.
8. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at informere forbrugere, relevante erhvervsdrivende og sælgere om tilgængeligheden af den europæiske onlineplatform.

Artikel 8

Ekspertgruppe

Kommissionen nedsætter en ekspertgruppe, der består af repræsentanter for alle medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand. Ekspertgruppen har til opgave at rådgive Kommissionen om udformningen og funktionen af den europæiske onlineplatform og dens nationale afsnit.

Artikel 9

Nationale kontaktpunkter

1. Senest den 31. juli 2026 underretter medlemsstaterne Kommissionen om:
- a) det nationale kontaktpunkt, som de har udpeget til den europæiske onlineplatform, eller
 - b) de nationale onlineplatforme, som de har oprettet eller vil oprette i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3.
2. Senest den 31. juli 2026 kan medlemsstater, der anvender de nationale afsnit af den europæiske onlineplatform, i overensstemmelse med EU-retten vedtage betingelser for adgangen til deres nationale afsnit med henblik på registrering for reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse og lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer. Disse betingelser kan navnlig indebære, at det nationale kontaktpunkt på forhånd skal godkende registreringen i det nationale afsnit, eller krav til erhvervsmæssige kvalifikationer. Disse medlemsstater underretter inden denne dato Kommissionen om eventuelle adgangsbetingelser, der er vedtaget.

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

3. Medlemsstater, der anvender de nationale afsnit af den europæiske onlineplatform og anvender de betingelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, sikrer, at deres nationale afsnit er operationelt senest seks måneder efter den dato, hvor Kommissionen leverer den fælles onlinegrænseflade, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

4. Det nationale kontaktpunkt er ansvarligt for følgende opgaver:

- a) give adgang til deres nationale afsnit med henblik på registrering for reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer
- b) sikre overholdelse af adgangsbetingelser, der er fastsat af medlemsstaterne i henhold til stk. 2, og
- c) bistå Kommissionen med driften af de nationale afsnit af den europæiske onlineplatform.

Artikel 10

Foranstaltninger for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder

Hvor det er relevant, vedtager Kommissionen retningslinjer for navnlig at støtte mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i at opfylde kravene og forpligtelserne i dette direktiv.

Artikel 11

Håndhævelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes effektive og tilstrækkelige midler til at sikre, at dette direktiv overholdes.
2. De i stk. 1 omhandlede midler skal omfatte bestemmelser, der giver ét eller flere af følgende organer, som fastsat i national ret, mulighed for i henhold til national ret at indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative organer i medlemsstaten for at sikre, at de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv anvendes:
 - a) offentlige organer og disses repræsentanter
 - b) organisationer, der har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne eller miljøet
 - c) faglige organisationer, der har en legitim interesse i at indbringe en sag.

Artikel 12

Forbrugeroplysninger

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at forbrugere har adgang til oplysninger om forbrugerrettigheder i henhold til dette direktiv og om midlerne til at håndhæve disse rettigheder, herunder på nationale websteder, der er forbundet med den fælles digitale portal, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1724.

Artikel 13

Medlemsstaternes foranstaltninger til fremme af reparation

1. Medlemsstaterne træffer mindst én foranstaltning til fremme af reparation.
2. Senest den 31. juli 2029 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om én eller flere foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1. Kommissionen offentliggør oplysninger om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har givet meddelelse om.

Artikel 14

Ufravigelighed

1. Medmindre andet fremgår af dette direktiv, er en aftale, der til skade for forbrugeren bestemmer, at nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv ikke skal finde anvendelse, eller fraviger eller ændrer disses retsvirkninger, ikke bindende for forbrugeren.
2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at reparatøren kan tilbyde forbrugeren aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der fastsættes i dette direktiv.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af artikel 4, 5 og 6, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 31. juli 2026 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger, og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 16

Ændring af direktiv (EU) 2019/771

I direktiv (EU) 2019/771 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, reparationsmuligheder, funktionalitet, kompatibilitet og sikkerhed, der er sædvanlige for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til varens art og eventuelle offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller andre personer i tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning.«

2) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Hvis afhjælpning i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, finder sted med henblik på at bringe varerne i overensstemmelse, forlænges ansvarsperioden én gang med tolv måneder.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre længere frister end de frister, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 2a.«

c) Følgende stykke indsættes:

»5a. Medlemsstater, som i overensstemmelse med stk. 3 eller 5 ikke fastsætter faste frister for sælgerens ansvar eller kun fastsætter en forældelsesfrist for beføjelserne, kan fravige stk. 2a, forudsat at de sikrer, at sælgerens ansvar eller forældelsesfristen for beføjelser i tilfælde af afhjælpning mindst svarer til tre år.«

3) I artikel 13 indsættes følgende stykke:

»2a. Inden sælgeren foranstalter, at varen bringes i overensstemmelse, oplyser sælgeren forbrugeren om forbrugers ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt om den mulige forlængelse af ansvarsperioden, jf. artikel 10, stk. 2a.«

4) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. Afhjælpning eller omlevering skal foretages:

a) gratis

b) inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor sælgeren er blevet underrettet af forbrugeren om manglen

c) uden væsentlig ulempe for forbrugeren under hensyntagen til varens art og forbrugers formål med at anskaffe varen.

Under afhjælpningen kan sælgeren, afhængigt af de særlige forhold, der gør sig gældende for den relevante kategori af varer, navnlig forbrugers behov for at have sådanne varer til rådighed permanent, gratis låne forbrugeren en erstatningsvare, herunder en istandsat vare.

Sælgeren kan efter udtrykkelig anmodning fra forbrugeren levere en istandsat vare med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at omlevere varen.«

Artikel 17

Ændring af direktiv (EU) 2020/1828

I bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 tilføjes følgende punkt:

- »69) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 (EUT L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj>).«

Artikel 18

Ændring af forordning (EU) 2017/2394

I bilaget til forordning (EU) 2017/2394 tilføjes følgende punkt:

- »29. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 (EUT L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj>).«

Artikel 19

Kommissionens rapportering og revision

1. Senest den 31. juli 2031 forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. Rapporten vurderer bidraget fra dette direktiv, navnlig artikel 5 og 16, til at fremme reparation på det indre marked, herunder reparation af varer, der er omfattet af krav om reparationsmuligheder uden for den lovbestemte garanti, og forbrugernes valg af reparation inden for rammerne af den lovbestemte garanti samt dets indvirkning på virksomheder og forbrugere.
2. Rapporten vurderer også effektiviteten af incitamenterne til at vælge reparation, herunder forlængelsen af den lovbestemte garanti, og behovet for at fremme handelsmæssige garantier for reparationstjenester og vedtage regler om reparatørers ansvar for reparation.
3. Hvad angår artikel 7, vurderer rapporten den europæiske onlineplatforms effektivitet på grundlag af oplysninger om antallet af aktive leverandører af reparationstjenester og antallet af forbrugere, der har tilgået den europæiske onlineplatform.
4. Kommissionen forelægger rapporten for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af rapporten. Rapporten ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag.
5. Det nødvendige harmoniseringsniveau, der er påkrævet for at sikre lige vilkår for virksomheder på det indre marked, herunder konvergens og forskelle mellem de nationale lovgivninger i de medlemsstater, der gennemfører dette direktiv, navnlig med hensyn til ansvarsperioder, vurderes i forbindelse med den evaluering, der er omhandlet i artikel 25 i direktiv (EU) 2019/771.

Artikel 20

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 9, tillægges Kommissionen for en periode på seks år fra den 31. august 2024. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af seksårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Overgangsbestemmelser

Dette direktivs artikel 16 finder ikke anvendelse på købsaftaler, der er indgået inden den 31. juli 2026.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. juli 2026. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Medlemsstaterne anvender disse foranstaltninger fra den 31. juli 2026.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 23

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

R. METSOLA

På Rådets vegne

Formand

M. MICHEL

BILAG I

EUROPÆISK REPARATIONSOPLYSNINGSSKEMA

Del I

Identitet af og kontaktoplysninger for den reparatør, der leverer reparationstjenesten

Reparatør	[Navn]
Adresse	[Fysisk adresse, der skal anvendes af forbrugeren]
Telefonnummer	
E-mailadresse	
Hvis reparatøren stiller sådanne til rådighed, andre elektroniske kommunikationsmidler, som sætter forbrugeren i stand til at kontakte og kommunikere med reparatøren hurtigt og effektivt	

Del II

Oplysninger om reparationstjenesten

Vare, der skal repareres	[Identifikation af varen]
Defektens art	[Beskrivelse af defekten]
Foreslået type reparation	[Hvilke foranstaltninger vil der blive truffet for at reparere defekten]
Pris for reparationen eller, hvis den ikke kan beregnes, den beregningsmetode, der anvendes, og maksimumspris for reparationen	[Det vil sige det samlede beløb eller, hvis dette ikke er muligt, beregningsmetoden og loftet for reparationstjenesten i EUR/national valuta]
Tid til færdiggørelse af reparationen	[Tidsrum, inden for hvilket reparatøren forpligter sig til at udføre tjenesten, i dage]
Tilgængelighed af en midlertidig erstatningsvare	[Ved midlertidig erstatningsvare forstås, at forbrugeren vil modtage en tilsvarende vare til brug i reparationsperioden; reparatøren skal angive »Ja« eller »Nej«]
Hvis ja, angives eventuelle tilsvarende omkostninger:	[I EUR/national valuta]
Sted, hvor varerne overdrages	[Det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på reparation]
Hvis det er relevant, tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser	[Angiv, om og i hvilket omfang der tilbydes tilknyttede tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, eller »Ingen«, hvis der ikke tilbydes nogen tilknyttet tjenesteydelse til den pågældende reparation]
Hvis ja, angives eventuelle tilsvarende omkostninger:	[I EUR/national valuta pr. tilbudt tjenesteydelse]
Gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema	[Gyldighedsperiode på mindst 30 dage]
Hvis det er relevant, yderligere oplysninger	

Teksten i skarp parentes er en forklaring til reparatøren og skal erstattes af de pågældende oplysninger.

BILAG II

LISTE OVER EU-RETSAKTER OM FASTSÆTTELSE AF KRAV OM REPARATIONSMULIGHEDER

1. For husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske/tørremaskiner: Kommissionens forordning (EU) 2019/2023 ⁽¹⁾
2. For husholdningsopvaskemaskiner: Kommissionens forordning (EU) 2019/2022 ⁽²⁾
3. For køle-/fryseapparater: Kommissionens forordning (EU) 2019/2019 ⁽³⁾
4. For elektroniske skærme: Kommissionens forordning (EU) 2019/2021 ⁽⁴⁾
5. For svejseudstyr: Kommissionens forordning (EU) 2019/1784 ⁽⁵⁾
6. For støvsugere: Kommissionens forordning (EU) nr. 666/2013 ⁽⁶⁾
7. For servere og datalagringsprodukter: Kommissionens forordning (EU) 2019/424 ⁽⁷⁾
8. For mobiltelefoner, trådløse telefoner og tablets: Kommissionens forordning (EU) 2023/1670 ⁽⁸⁾
9. For husholdningstørretumblere: Kommissionens forordning (EU) 2023/2533 ⁽⁹⁾
10. For varer, der indeholder batterier til lette transportmidler: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2023 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske/tørremaskiner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 1015/2010 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 285).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2022 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af husholdningsopvaskemaskiner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 1016/2010 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 267).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2019 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af køle/fryseapparater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 643/2009 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 187).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2021 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af elektroniske skærme i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 642/2009 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 241).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/1784 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af svejseudstyr i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF (EUT L 272 af 25.10.2019, s. 121).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 666/2013 af 8. juli 2013 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af støvsugere (EUT L 192 af 13.7.2013, s. 24).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/424 af 15. marts 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af servere og datalagringsprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 617/2013 (EUT L 74 af 18.3.2019, s. 46).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) 2023/1670 af 16. juni 2023 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af smartphones, andre mobiltelefoner end smartphones, trådløse telefoner og tablets i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) 2023/826 (EUT L 214 af 31.8.2023, s. 47).

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2023/2533 af 17. november 2023 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af husholdningstørretumblere, om ændring af Kommissionens forordning (EU) 2023/826 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 932/2012 (EUT L, 2023/2533, 22.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj>).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).